

Vásárosfalu rövid története

Vásárosfalu Győr – Moson - Sopron megye kicsi települése, a Rába-közben, a megye határán fekszik. Mai nevén több mint hatszáz éves múltra tekint vissza, de már jóval régebben is éltek emberek a település helyén.

Erre utalnak a soproni Liszt Ferenc Múzeumban őrzött bronzkori (i.e. II. évezred körüli) edények és a falu határában talált római pénzek. Ez közel kétezer éves múltra utal. Egy homokból előkerült népvándorlás kori csontváz 1500 évről beszél. Azt pedig, hogy már a honfoglalás után, a kora Árpád-korban is népes volt a település a közel két évtizede előkerült XI.századi sírlet, nyakperec és S-végű hajkarika bizonyítja.

Írásos emlékeket kutatva az oklevelekre támaszkodhatunk. Egy 1381. július 24.-én kelt oklevél említi először a települést Németfalu néven.

A falu végigélte a történelem viharait. 1030-ban a Rába mocsaraiban semmisítette meg I. István a ránk törő német császár seregét. Majd később, 1594-ben, a 15 éves háború idején a nádasokba bújva maradt életben 8 ember Rábakecölben, a többi a törökök áldozata lett.

A környék ura az Osl nemzetség volt. Osl vezér egyik fiát Belednek hívták, a család másik vezető tagját Herbortnak. Ő IV. Béla király belső köreihez tartozott, elkísérte a tatárok elől menekülő királyt, őrizte családját. Vásárosfalu határában a Bálványos-ér, mai nevén Keszeg-ér (a helyiek Linkónak nevezik) mellett várat is építhetett a király engedelmével. 1409-ben az Asszonyfalvi Osfy Ferenc Garai Miklóssal cseréli –többek között- Vásárosfalut. 1438-ban 10 jobbágytelket és a Rábán lévő malmot Osfy János a csornai prépostságnak adományozta. Ezt később a hatalmaskodó rokonok, a Kanizsai testvérek felégették, attól kezdve Szikra-malom lett a neve. Emlékét Vásárosfaluban a „Malom-út” őrzi hosszú századok óta. Említhetnénk okleveleket 1451, 1456, 1477, 1498, 1524 évekből is, melyek mindegyike valamilyen per, osztás, kártérítés, királyi vagy nádori döntés vagy bírósági ítélet dátuma. Az 1500-as években a Kanizsaiak, majd a sárvári Nádasdyak 1681-től az Esterházyak a környék legfőbb birtokosai. Ezek a nagy oligarchiák nem laktak itt, közép –és kismemesek települtek ide. Az 1683-as Bécs elleni török támadás során az ellenséges csapatok benyomultak egészen a Rábaközig. Feldúlták és elpusztították az útjukba került falvakat. Ekkor vált a földdel egyenlővé Magyarfalu és Felszervica.

Míg a történelem viharai végigsöpörtek az országon, addig ez a Sopron-megyei falucska megbújt csendben. Az emberek ma már nehezen elképzelhető egyszerűségben éltek itt. A világháborúk nem okoztak gazdasági károkat a faluban, de a lakosság számát megtizedelték. Hósi halottaink emlékét márványtáblák őrzik a katolikus templom és az evangélikus imaház falán.

A falu ügyeit a két világháború között a bíró intézte. Vásárosfalu utolsó bíróját Németh Sándor volt. A II.világháború után a bírói szerep és a faluk önállósága megszűnt, elkezdődött a körzetesítés, központosítás, a tanácsi rendszer felépítése. Ennek első lépcsőfoka volt két kis település Edve és Vásárosfalu közös tanácsának mlétrehozása 1950 október 27-én.

1980-ig a népesség fogyása, a falu elöregedése volt jellemző. Egyre több volt az üresen álló, gondozatlan ház. Az 1980-as évek elejétől kezdett kialakulni egy zömében a falu- ból származó, a faluért tenni akaró réteg Vásárosfaluban.

A kistelepülések lakosságában meglévő erős lokálpatriotizmust kihasználva egy itt élő pedagógus köré szerveződött kis csoportnak sikerült rendszeresen ismétlődő rendezvényekkel nemcsak a közösségi életet, összetartozást erősíteni, családias közösséget kialakítani, hanem hírnevet is szerezni Vásárosfalunak.